

Prodplata van Šibenika:
— na tromjeseč 3 Kr.
— na pol-godine 6 Kr.
—
Prodplata u Šibeniku
sa donošanjem lista u kuću
jednaka je kao i van Šibenika.
—
Pojedini broj stoji 6 para.

HRVATSKA RIJEČ

IZLAZI SRIEDOM I SUBOTOM.

Prodplata i pisma šalju se
Uredništvu. Nefrankirana se
pisma ne primaju. Rukopisi
se ne vraćaju. Oglasi, pri-
občena pisma, zahvale itd.
tiskaju se po 20 para redak
— ili po pogodbi. —

Za sveobće izborno pravo

Veliki povjestni događaji nisu nikad bez velikih posljedica. Poraz Rusije izazvao je u ogromnom carstvu pokret, koji još traje i ako je u glavnome polučio svoju svrhu. Ruskomu narodu udijeljen je ustav, ali neki kolovodje pokreta nisu još zadovoljni. Idu za tim, da narodu, koji je kroz vjekove činio u robstvu, izviju potpunu slobodu. Na to ih nagoni izkustvo, koje ih je potučilo, da ustav može bit samo krinka, obje-
na, pod kojom se i tako može podržavati tiranija. Događaji u Rusiji preneli su sve druge narode, i mi danas vidimo, kako se i u Austriji začimlje ozbiljna borba, koja ide za tim, da svi oni življu, koji su do sad bili podređeni, steku svoja prava, da prestane njihov dosadašnje bezpravno stanje. Ovaj pokret dolazi dobro i raznim narodnostima, koje su bile izrabljivane i potlačene.

Ako ikoja narodnost ima uzroka da se danas tuži, to je hrvatska. Mi smo u našem zadnjem uvodnom članku to dokazali. Ako je u užoj Hrvatskoj onako, ni drugdje, gdje Hrvati obitavaju, nije bolje.

Prvenja izbornog zakona najpreča je potreba u našem političkom životu. Nema države u Evropi, koja nije ovih zadnjih godina proširila izbornu pravo svojih građana, nema danas države, gdje se ne osjeća živ pokret u prilog sveobćem izbornom pravu. Svako je ministarstvo u Englečkoj, bilo ono liberalno ili konservativno, učinilo nešto u tom smislu. Svojim izbornim reformam Englečka se demokratizovala.

Po načelima moderne demokracije izbornu pravo ne smije da bude nikakav privilegij, ono mora da bude pravo svakog građanina. Bez toga nema jednakosti, o kojoj se u naše vrijeme toliko govori. I siromah radnik i teškaj ljudi svoju domovinu, možda više od onoga, koji ima imetka, i za to mora imat pravo, da utječe u njezinu sudbinu.

Svaki građanin plaća svoj porez krvi, koji je težji od novčanoga, a neizravnij porez tišti siromaha osjetljivije nego bogatoga. — Novovjekij duh zahtieva, da pred izbornom žarom ne smije biti mrzkij razlika i opreka.

Izbornu pravo ne smije biti vezano niti u uvjete izobraženja. Ako se državljanin drži daleko od utjecaja u politički život, onda mu se već tim stavlja velika zapreka njegovu izobraženju i uzgoju. Kad državljanin zna, da mora utjecati u politički život, da njegov glas vrijedi, tad on po sebi pravi većim zanimanjem javne stvari svoje domovine, on se tad uzgaja i izobražuje, čuti potrebu, da čita i da bude upućen u razvitak

javnih odnošaja. Sveobće izbornu pravo je dakle jedan od najmoćnijih faktora političkog uzgoja narodnoga.

Kad se je revidirio ustav u Belgiji, u parlamentu se je dugo i mnogo govorilo o razlozima, koji vojaju za sveobće izbornu pravo. O tome se mnogo pisalo i razpravljalo, a svi razlozi tvrde jedno: za pravi razvitak, napredak i slobodu naroda sveobće je izbornu pravo jedino spasnosno sredstvo.

I za nas je takovo pravo prieka politička nužda. Kad bi se ono uvelo, jedan bi bio glas cijelog hrvatskog naroda, glas, da Hrvatska bude ujedinjena i slobodna.

Mi smo iznieh ozbiljnih i temeljitih tužaba proti današnjem stanju stvari, nalazi, da su njezini prigovori neoborivi, pa se pita: kako je to, da je većina n. pr. u saboru Bavinove za takovo stanje? Kad bi pak povriore u izborni zakon i u izborne običaje, o kojima smo u zadnjem broju progovorili, postalo bi mu sve jasno. Tamo je izbornu pravo tako ograničeno, da samo 2 1/2 % pučanstva ima dno pravo na glas. Glasovanje je javno, a osim toga u krjeposti je sustav birača i izbornika, koji također omogućuje mnoge zloporabe. Tu dakle ne odlučuje slobodna volja naroda, tu izbori služe samo sustavu. Sustavi se naravski ne udešuju prema uspjehu izbora, već se izbori moraju udešavati prema sustavu. To je u obće stožerna mana svih izbornih redova u monarhiji, po kojoj dakako Slaveni dolaze svedj u podređeni položaj.

I na taj način pokriva se maskom u-stavnosti najgori absolutizam. Ništa dakle nije po tome opravdanije od pokreta, koji se danas u monarhiji opaža, koji počimlje zauzimati maha i koji ne će bit sigurno ugušen dokle ne postigne svoju svrhu.

Radi toga mi od srca pozdravljamo taj pokret, a veseli smo, što i kod nas Hrvata nalazi živog odjeka. Hrvati moraju bit odlučno za sveobće izbornu izbornu pravo i za tajno glasovanje.

Da, za tajno glasovanje, jer se javnim glasovanjem može mnoge i mnoge prisiliti na zatajenje svoga uvjerenja, na poniženje svoje savjesti i svoga karaktera, na laž, na političku prostituciju. Sloboda izbora mora bit zajamčena, a nije zajamčena, kad je glas izvržen kontroli, kad je birac izvržen osvjeti, kad se radi svog glasa može nećemu bojati ili se nećemu nadati.

Za veliki princip obćeg izbornog prava mi se moramo odlučno boriti. Dualizam i zakoni, koji su s njim skopčani i koji od

njega potiču, hoće da nas izrabljiva i gnjavi. Najjače mu je oružje današnji izborni sustav.

U nas se bore dvie struje: jedna je za današnji nesretni sustav, druga je za pravo, za narodno načelo. To se je najočitije pokazalo u zadnje doba. U političkom našem životu riečka resolucija je događaj, koji je te dvie struje doveo u ostru opreku. Uz struju, koja je za sadašnji sustav našli su se svi oni, koji nemaju ljubavi za hrvatski narod, za njegovu slobodu i jedinstvo.

Druga struja, već po svojoj naravi za-
točnica svih slobodnih i demokratskih institucija hoće domovinu svoju, Hrvatsku ujedinjenu i slobodnu. Ove dvie struje ne bore se samo u užoj Hrvatskoj, nego u svim hrvatskim zemljama. Po današnjem umetnom izbornom redu ova zadnja struja nema u se pred zakonom većinu, i ne će je u svoj Hrvatskoj imati sve dok se ne uvede, dok se ne izposluje sveobće tajno izravno izbornu pravo.

Ona će se tek znati za čistu i slobodnu narodnu volju. Te narodne slobodne volje mi se Hrvati ne trebamo bojati. Za nas socijalizam nije nikakvo političko strašilo, dapače s političkih razloga moramo podupri radnu ruku, kad i ona traži sveobće izbornu pravo.

Radi svih ovih razloga borba Hrvata mora ići upravo za tim, da u našoj domovini ovo pravo bude uvedeno. Rad dakle na temelju riečke resolucije s jedne strane, borba za obće izbornu pravo s druge po-
spješit će onaj dan, kad će naše narodne tražbine i slobodštine biti gotov čin. U to ime pozdravljamo započeti pokret u našem narodu.

UPIT

Zastupnika Dya DULIBIĆA i drugova pri-
kazan u sjelnici 11. studenoga tek. godine
sabora u Zadru.

Kroz najplodnija polja u odlomcima Dani-
lo-Biranj, Danilo-Kraljice, Slivno, Vrhpolje
i Jadrtovca Šibenske občine teče potok i
bujica „Dabar“ i utiče u močvaru „Morine“
kod sela Jadrtovca.

Ovaj potok nalazi se u najvećem ne-
redu, jer ga dotični seljani, radi velikog si-
romštva, nisu mogli iz svojih sredstava ure-
diti. Za vrijeme velikih kiša u jeseni, zimi i
proljeću, ovaj potok nanaša velike štete po-
lju, raznoseć i naplavljajući plodnu zemlju, a
u ljetu, kad zasuš i potok prestane teći,
naprave se radi neuredjenog korita na mno-
gim mjestima lokve i baruštine, iz kojih se

razvija kužni zrak i uništuje ono siromašno
pučanstvo.

Dne 26/5. 1902. br. 3486. zamolila je
šibenska občina c. k. Namjestništvo, neka se
korito ovog potoka temeljito uredi na državne
troškove, s razloga, što seljaci radi
groznice nisu u stanju raditi, a niti zbog
siromaštva imaju za to sredstava.

Odlukom c. k. Namjestništva 28/5. 1904.
br. 19742 priobćeno je, da je c. k. šumsko-
tehnički odjel za uređenje bujica u Zadru
dogovorno sa namjestništvim odsjekom
za poljodjelske poboljšice poduzeo izve na
licu mjesta, i da su se dotični strukovnjaci
uvjerali, da ne treba nikakvih mjera za ure-
đenje bujice „Dabar“, već samo da se u
dolini sela Danila-Kraljice očiste jaruge i nj-
hovo dno poravnata, e da se ne uzognu
stvoriti bare, koje podupiru razvitak malarije.

Usled daljih pregovaranja, Šibenska
občina izvijestila je, da za odstranjenje po-
plava i malarije, nije dostatno samo površno
očistiti jaruge i dno poravnati, već da treba
potok i bujicu od početka do kraja temel-
jito urediti ne samo u odlomku Danilo-
Kraljice, nego i u svim drugim gore nazna-
čenim odlomcima, kroz koje potok teče. Za to
da bi bilo od potrebe veliki trošak, jer su
jaruge potoka duge preko šest kilometara,
pak bi trebalo odkupiti mnogi privatnog
zemljišta za razširiti ih, a osim toga, na
strmim položajima moralo bi se dno poplo-
čati, na zavojitim mjestima sa zidovima itd.,
da radja ostane trajna, a ne časovita do
prve veće kiše.

C. k. Namjestništvo odlukom 27/3. 1905.
Br. 5926 obćalo je, da će tekom ljeta izas-
lati na lice mjesta svog strukovnjaka, koji
će se sa obćinskim zastupateljem dogovoriti,
što bi se sve imalo učiniti za uređenje ovog
potoka.

Dotični strukovnjak došao je, ali se
obćini nije prijavio. Usled toga, bez obćin-
skog odaslanika, nije bilo u stanju sve pre-
gledati. Pregledao je samo malo kanala u
odlomcima Danilu-Biranju i Danilu-Kraljici,
dočim u odlomcima Slivno, Vrhpolje i Jadrtov-
ca nije ni bio.

Nakon njegovog naličja, priobćeno je
šibenskoj obćini sa strane c. k. Namjestni-
štva odlukom 28/8. 1905 br. 15484, da odku-
pi privatnog zemljišta i svu radju uređe-
nja ovog potoka izvede šibenska občina, a
c. k. Namjestništvo da će doći u susret sa
1000 K iz oskućine zaklade.

Nego sa 1000 K uređiti će se jedan
maleni dio kanala u odlomku Danilo-Kralji-
ce, dočim svi drugi kanali u ovom odlomku
i u odlomcima Danila-Biranja, Slivna, Vrhpolja
i Jadrtovca ostati će kako su i do sada bili
na štetu polja, koje će voda i unapried raz-

LUKA BOTIĆ.

(Na skupštini Kluba dalmatinskih akademikara u Zagrebu
predavao Božo Lovrić 3. 11. '05.)

Bosna i Hercegovina znamenita je za Luku
Botića i s književnog i s političkog gledišta; jer
da Botić nije propovovao te naše iztočne zemlje,
ne bi se nikad uzvino do one savršene dikcije,
izražaja i jezika, rad čega ga patri slava i neum-
lost. Neposredno je na izvoru erpao ono nepre-
sušno bogatstvo i gazdinstvo našeg jezika, naših
običaja, poroka, mana i vrline. Upoznao je dušu
našeg naroda, onu dobru, plenućnu, tražićnu sla-
vensku dušu, koja izliva svu svoju tuđu i očaj
na guslama slipeh narodnih pjesnika. U toj našoj
duši leži sva naša slabost i sva naša vrline; bez
tođ obilježja mi ne bi bili Slaveni.

S političkog gledišta Bosna i Hercegovina
je djelovala na Botića, jer ga dovela do namisli,
da razlika vjere na razstavlja jednokrvni hrvatski
narod. On je u svom idealu proširio uže granice
naše domovine i pobornik je velike hrvatske misli,
i ako se ogrivaja na ideji panslavizma.

Iz Bosne i Hercegovine krenuo je u Srbiju.
Kad se naš uskok svrsi doturao, onda ga tek

snadje pusto razočaranje — čemu patnja, čemu
pogibije i neprospavane noći? U Beogradu kucao,
ali mu se nije otvorilo; pitao je, ali mu se nije
dalo. „Sam ga Matija Ban — piše Pavlinović —
za njeko vrijeme primio u svoju kuću, pa ga pod
imenom sirote Bošnjaka odpremio u Zagreb. Tu
ga namjestilo u Gajevu tiskarnu, da razstavlja i
pere slova „Narodnih Novina“. Kubureć i snatreć
od leđa i nespavanja jedva prevatio tu crnu zimu.
Sreća ga nekako namjerila na djaka Ignacija Er-
lića, te ga ovaj opremio svome bratu Andriji, da
ga on proturi pod krilo biskupa Strossmayera.
Kad je stošta razabrao, biskup primio mladoga
dalmatina u vlastelinske činovnike.“

I tu svršava burni život našeg Luke i počima
ono tiho, svagdanje vegetiranje, što po malo raz-
tate, ali sobom donosi sigurnu i ranu smrt. Pje-
snik među činovnicima, soko u kavezi. I za čudo
nekom radošću javlja prijateljima viest svoj
inovanja (kao) za arhivara i aktura kod biskupa
Strossmayera. Valjda je je neprestano kućna umo-
rila, pa željan je bio makar kakve kuće i skrovišta.
Tom prigodom piše iz Djakova svome Niki: „Imam
stan, hranu i do 250 for. plate. Sada bi mi baš
dobro bilo, da se solidatje ne bojim. Mene ovaj
biskup ljubi, a i prijatelja ovdje dosta imam.“

Te iste godine u jeseni izišla je u „Nevenu“
Botićeva pripovjedka „Dilber Hasan“. To su veći-
nom resonans s Lukinog lutanja i potucivanja.
Skoro u isto doba i „Pobratimstvo“ bilo je peča-
tano, a Luka ljuti se na urednika Bausa, jer ne
pazi na pogreške kod štampa.

Pobratimstvo je najsavršeniji uzorak roman-
tičnog eposa u našoj liepoj knjiži. Tu Botić obara
vjerske presude, koje su jednokrvni narod u dvoje
razdieleli. On želi, da toga nestane, i te jame i
jaruge i dalečine hoće da izravna ljubavlju. Ljubav
je kadra sve da stvori, sve da preobrazi. Ljubav
i mržnja jedine su rodilje velikih podhvata i djela.
Pa stoga hoće da združi muhamedansku i kršćan-
sku stranu našeg naroda s ljubavnim zapletajima;
tako je i Shakespeare združio u svojoj tragediji
Montecchi i Capulette pomoću Romeja i Julije. —
Ljubav i pobratimstvo, to su dva ugaona kamena,
na kojima Botić zida svoju zgradu. Žarka srca
bratime se, da obrane svoju narod od najezde ne-
prijeteljskih srdja; otdud ideja njegovome najsav-
ršenijem djelu: „Pobratimstvo“. Ono je tumač
njegovih želja: Radmilović i Dragančić simboli su,
a pod njima krije se sam pjesnik i Miho Pavlinović
i svi drugovi društva „Ne boj se“. On sam piše
o „Pobratimstvu“ braći svojoj: „Djelce je

izmišljeno i otdud sve njegove mane dolaze. Nego
bilo, što će biti, nješkoje misli će ipak pobuditi;
način je pjevanja nov, predmet još ne načet, a
meni s toga ugodan, što moje srce i mojih prijat-
elja opisuje.“

„Pobratimstvo“, vjera, otačbina i ljubav, to
su njegove glavne teme, a njih izprepliće i tumači
raznim „variantama“, sada veselim „maggioremo“,
sada tužnim „minorem“ i vjest je u tome poput
Chopina, kad na Mozartovu temu: „la ci daren la
mano“ prospe tisuć varijanta, gdje nam mekani
— slavenski zvuci i prelazi škalju srca, a mi se
topimo u prelesti. On je poput franczok-poljskog
glazbenika bujan i razkošan u svome stilu, a nada
se je kolorista. Na njegovoj paleti nanižase se
najtjanje nianse: on je mješanjem temeljnih boja
pronašao bezbroj različitih rumenkastih, ljubičastih,
zelenkastih zelenila. I ova njegova prirodjena lju-
bav k paezaji i to, što su mu opisi najuspjelija
strana njegovih opisa, jer drjuje, da je Botić emi-
nentno pjesnik-slikar.“

Još nešto. „Pobratimstvo“ ima nekolicu pa-
ralelnih tačaka sa „Smrcu Small-Age Čengićića“. Ova
diele se u 5 pjevanja, oblik im je dramsko-
epski. Jedan i drugi opisuje borbu s turcima, te se
razilaze u tome, što ih Mažuranić smatra zlim

